

מקורות פרשת משפטים תשע"ט מקור הסמכות של התורה שבעל פה

ספר החינוך מצוה תצו: אגדה זו מתמחה כל שומעיה.

3. כוזרי מאמר שלישי: תורת משה הוצרכנו במילותיו אל כמה כיתות מן הקבלה והתורה שבעל פה... כי העניין רחב מן המילות. הנה כאשר אמר 'החדש הזה לכם ראש חדשים', האם רצה לומר חדשי המצרים שהיו ביניהם או חדשי הכשדים שהיו עם אברהם באור כשדים או חדשי השמש או חדשי הירח? ישיבוני הקראים תשובה מספקת על זה ואסכים לדעתם.

תניא אגרת הקודש שם: רצון העליון ב"ה המלוכש בתרי"ג מצות שבתורה שבכתב הוא מופלא ומכוסה טמיר ונעלם ואינו מתגלה אלא בתורה שבע"פ, כמו מצות תפילין עד"מ, שנאמר בתושב"כ וקשרתם לאות על ידך... והוא מאמר סתום ונעלם שלא פירש הכתוב איך ומה לקשור? ומהו טוטפות?... או מצות ל"ת שנאמר בשבת לא תעשה מלאכה ולא פירש מהי מלאכה?

ילקוט הושע קכח: צפה הקב"ה שעתידים עובדי אליילים לתרגם את התורה ליוונית ואומרים **אף הם ישראל**, אומר הקב"ה לאומות: איני יודע אלא למי שהסודות שלי בידו ומהו הסודות? זהו משנה.

4. מדרש תהלים יב: אמר רבי ינאי לא ניתנו דברי תורה למשה חתוכין, אלא כל דבר ודבר שהיה הקב"ה אומר למשה היה אומר מ"ט פנים טהור ומ"ט פנים טמא. אמר לפניו רבונו של עולם עד מתי נעמוד על בירורה של הלכה? אמר לו 'אחרי רבים להטות', רבו המטמאין טמא, רבו המטהרין טהור.

ליקוטי שיחות י"ט/6: הכוונה של מתן תורה היא שיהיה חיבור מושלם בין העליון לתחתון [שתורת ה' תחדור בכוחות נפשו של האדם ולא רק צייתנות כנועה בידים וברגליים]. וכאשר אדם מתייגע עם השכל שלו על סכרא בתורה, אז תורת ה' נקראת על שמו, תורתו, היא נהיית עניין **שלו**... ועי"ז הוא נעשה מציאות מאוחדת עם חכמתו ית' בייחוד נפלא.

1. פרשתנו כא: וכי ינצו אנשים... ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש: עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל: כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה.

ויקרא כה"ט: ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו.

דברים י"ט, כא: ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל.

רש"י: עין תחת עין - נותן לו דמי עינו כמה שפחתו דמיו למכור בשוק ולא נטילת איבר ממש.

הקדמת הרמב"ם למשנה: זה עיקר יש לך לעמוד על סודו והוא שהפירושים המקובלים מפי משה, אין מחלוקת בהם בשום פנים, שהרי לא מצאנו מחלוקת מימות משה ועד רב אשי [חותם התלמוד] שיאמר אחד המוציא עין חברו יוציא את עינו, שנאמר עין בעין, ויאמר השני שאינו אלא כופר בלבד. ולא מצאנו מחלוקת במה שאמר הכתוב 'פרי עץ הדר' שיאמר אחד שהוא אתרוג ואחד שהוא חבושים או רימונים. ולא מצאנו ג"כ מחלוקת בעץ עבות שהוא הדס... אלא שכולן פירושים מקובלים מפי משה ועליהם ועל דומיהם אמרו **כל התורה נאמרו כללותיה ופרטותיה ודקדוקיה מסיני**.

2. ירושלמי פאה ב, ד: אפילו מה שתלמיד ותיק עתיד להורות לפני רבו כבר נאמר למשה בסיני.

תניא אגרת הקודש כ"ט: משום הכי כתיב על תושבע"פ 'אל תטוש תורת אמן'... כמו שכל אברי הולד כלולים בטיפת האב בהעלם גדול והאם מוציאתו לידי גילוי בלידתה ולד שלם ברמ"ח אברים ושס"ה גידים, ככה ממש כל רמ"ח מ"ע ושס"ה מל"ת באים מההעלם אל הגילוי בתושבע"פ, ורישיה דקרא 'שמע מוסר אביך' קאי אתורה שבכתב.

בבא מציעט נ"ט: תנור של עכנאי [תנור העשוי מחלקי חרס] רבי אלעזר מטהר וחכמים מטמאין... אמר להם רבי אליעזר: אם הלכה כמותי, חרוב זה יוכיח - נעקר חרוב ממקומו... אם הלכה כמותי אמת המים יוכיחו - חזרו אמת המים לאחוריהם... אם הלכה כותלי בית המדרש יוכיחו - הטו כותלי בית המדרש ליפול... אם הלכה כמותי מן השמים יוכיחו - יצאה בת קול ואמרה מה לכם אצל ר"א שהלכה כמותו. עמד רבי יהושע על רגליו ואמר 'לא בשמים היא'... שכבר כתבת בהר סיני **'אחרי רבים להטות'**. מצא רבי נתן לאליהו ושאל מה עשה הקב"ה באותה שעה? אמר: חייך ואמר **נצחוני בני נצחוני**.